

RADY MIEJSKIEJ W MIĘKINI

z dnia 31 października 2025 r.

w sprawie skargi na Burmistrza Miękini

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 oraz art.18b ust.1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2025 r. poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U z 2024 r., poz. 572 t.j.) Rada Miejska w Miękini uchwala, co następuje:

- § 1. Po rozpatrzeniu skargi na Burmistrza Miękini w sprawie „potencjalnie nienależytego wykonywania zadań przez Burmistrza Miękini”, Rada Miejska uznaje skargę za bezzasadną.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Adam Zaniewski

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 229. ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy ogólne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej działań Burmistrza jest Rada Gminy, zatem Rada Miejska w Miękini jest organem właściwym do rozpatrzenia Skargi na działalność Burmistrza Miękini.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Miękini na posiedzeniu w dniu 22 października 2025 r. rozpatrzyła skargę wniesioną w dniu 15 października 2025 r. do tut. Urzędu dotyczącej potencjalnie nienależytego wykonywania zadań przez Burmistrza Miękinia. W przedmiotowej skardze Skarżący zarzuca potencjalne nienależyte wykonywanie zadań przez Burmistrza Miękini polegających na formułowaniu ocen techniczno-ekonomicznych przy jednoczesnym, przyznaniem przez organ w odpowiedzi na wniosek o dostęp do informacji publicznej, braku dokumentacji źródłowej potwierdzającej przedstawioną argumentację; oraz podniesieniu kryterium statusu meldunkowego w oficjalnym piśmie urzędowym z 25 sierpnia 2025 r. w sprawie dotyczącej infrastruktury gminnej wpływającej na bezpieczeństwo mieszkańców. Skarżący został zaproszony na posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 22 października 2025 r. W wyniku prowadzenia postępowania wyjaśniającego wnikliwie zbadano stan faktyczny, który został przedstawiony w skardze. Komisja uzyskała i zebrała niezbędne wyjaśnienia, zapoznała się z argumentami skarżącego i uznała skargę za bezzasadną.

W sprawie potencjalnego nienależytego wykonania zadań przez Burmistrza Miękini polegającego na formułowaniu ocen techniczno- ekonomicznych przy jednoczesnym, przyznaniem przez organ odpowiedzi na wniosek o dostęp do informacji publicznej , braku dokumentacji źródłowej potwierdzającej przedstawioną argumentację zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza zarzutu nienależytego działania. W przedstawionych wyjaśnieniach pracowników uzyskano informację, że formułowanie ocen techniczno-ekonomicznych nie musi opierać się na dokumentacji której skarżący oczekuje, tzn. analiz, ekspertyz, opinii technicznych lub raportów bezpieczeństwa ruchu drogowego, gdyż większość ocen można przeprowadzić w oparciu o dokumenty już dostępne jak mapy zasadnicze, parametry techniczne drogi, zagospodarowanie pasa drogowego, odległości do obiektów generujących ruch pieszo-rowerowy. Zażądane dokumenty nie wynikają z obowiązków ustawowych. Lokalizacja chodnika w ciągu ul. Akacyjowej oraz odrzucenie zaproponowanego pomysłu skarżącego w sprawie chodnika przy ul. Dolnobrzeskiej, na podstawie stwierdzonego braku zasadności i bezpieczeństwa, jest logicznym następstwem podjętych dyskusji i analiz dostępnych materiałów tj.

- Mapy zasadniczej: umożliwia określenie długości dojścia do kluczowych obiektów generujących ruch, pomiar w terenie oraz na mapie pozwala na zestawienie zasadności budowy chodnika w ul. Akacyjowej oraz ul. Dolnobrzeskiej.
- Już istniejąca dokumentacja projektowa dla drogi Klęka – Miękinia – która wskazuje przekrój konstrukcyjny drogi oraz dla budowy drogi relacji ul. Dolnobrzeska – Osiedle „Nowa Winnica” w Miękini.

- Obowiązujących standardów projektowych i wykonawczych (np. „Standardy projektowe i wykonawcze dla infrastruktury rowerowej województwa dolnośląskiego”, Wzorce i standardy rekomendowane przez Ministra właściwego ds. transportu).

Zgodnie z powyższym można stwierdzić:

- Chodnik na ul. Dolnobrzeskiej wydłuża trasę dojścia do głównych obiektów publicznych z 1,2 km do 1,5 km (punkt odniesienia przyjęto od ul. Winogronowej do włączenia ul. Czystej z ul. Kościuszki), a zwyczajowo mieszkańcy chodzą najkrótszą drogą tj. ul. Akacjową (co obecnie również ma miejsce).
- Ciąg pieszo-rowerowy w ul. Akacjowej był przewidziany już przy projektowaniu ul. Winogronowej o czym świadczą wyprowadzone zjazdy oraz poprowadzona i oznakowana ścieżka rowerowa. Dodatkowo w przyszłości można usprawnić sposób skomunikowania, poprzez połączenie nowej ścieżki z chodnikami na osiedlu. W przypadku ul. Dolnobrzeskiej powyższe zamierzenia nie byłyby możliwe.
- Ścieżka w ciągu ul. Akacjowej nie wymaga poszerzenia korony drogi (dostępna szerokość jest wystarczająca do poprowadzenia ciągu pieszo-rowerowego szerokości 3 m – analogiczna jak została wykonana w ciągu ul. Winogronowej), jednocześnie obsługiwałyby przyległe domy jednorodzinne oraz byłaby poprowadzona z zachowaniem estetyki i komfortu, poprzez zachowanie istniejącego drzewostanu. W ciągu ul. Dolnobrzeskiej brak drzewostanu i komfortu dojścia, wskutek natężonego ruchu pojazdów. Szerokość korony drogi – ul. Dolnobrzeskiej nie wystarczy do przeprowadzenia ciągu pieszo-rowerowego, a nawet samego chodnika.
- Lokalizacja ścieżki w ul. Akacjowej spełnia standardy projektowe i wykonawcze dla infrastruktury rowerowej województwa dolnośląskiego. Dla kształtowania infrastruktury rowerowej na terenie województwa dolnośląskiego rekomenduje się stosowanie holenderskiej metodologii tzw. pięciu wymogów organizacji standaryzacyjnej C.R.O.W (www.crow.nl) opublikowanej w podręczniku projektowania przyjaznej dla roweru infrastruktury Design manual for bicycle traffic, 2016.: 5 wymogów infrastruktury przyjaznej użytkownikom: **spójność** -100% źródeł i celów podróży powinno być dostępnych na rowerze; **bezpośredniość** - trasy rowerowe powinny oferować najkrótsze połączenia; **bezpieczeństwo** - infrastruktura rowerowa powinna minimalizować liczbę punktów kolizji z innymi pojazdami i pieszymi, zapewniać dobrą widoczność oraz separować lub integrować ruch rowerowy z kołowym w zależności od prędkości i natężenia; **wygoda** - infrastruktura rowerowa powinna ograniczać straty energii, minimalizować liczbę zatrzymań i pochylenia podłużne oraz zapewniać wysoką równość nawierzchni; **atrakcyjność**- trasa rowerowa musi być czytelna oraz bezpieczna w odczuciu osobistym i społecznym. O funkcjonalności decyduje spełnienie wszystkich pięciu wymogów. Niezachowanie nawet jednego z nich może skutkować ograniczoną funkcjonalnością danej trasy, a co za tym idzie, jej mniejszą popularnością. Oprócz wyżej wymienionych wymogów, szczegółowe wytyczne określone są we wzorcach i standardach rekomendowanych przez Ministra właściwego ds. transportu – WR-D-41-1 i WR-D-42-1. Komisja w toku postępowania uznała, że przedstawione okoliczności i zgromadzony materiał dowodowy stanowią wystarczającą podstawę do uznania zarzutów skarżącego za bezzasadne, zarówno z punktu widzenia kryteriów ekonomicznych, jak i bezpieczeństwa.

Drugi zarzut podniesiony w skardze dotyczył potencjalnie nienależytego wykonania zadań

przez Burmistrza Miękini, polegającego na podniesieniu kryterium statusu meldunkowego w oficjalnym piśmie urzędowym z 25 sierpnia 2025 r. w sprawie dotyczącej infrastruktury gminnej wpływającej na bezpieczeństwo mieszkańców. W toku prowadzonego postępowania Komisji uznano, że nie były sprawdzane meldunki konkretnych mieszkańców, a jedynie liczba osób zameldowanych. W piśmie nie wskazano, że jest to czynnik decydujący, a podlegający weryfikacji w przypadku planowania działań, w celu określenia chociażby priorytetów inwestycji pod względem liczby osób w przyszłości korzystających z infrastruktury. Gmina odrzuciła lokalizację chodnika w ciągu ul. Dolnobrzeskiej, przedstawiając przy tym własny plan przeprowadzenia ścieżki ul. Akacjową, dlatego też powołanie się na art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jest bezzasadne, ponieważ nie uzależniono realizacji inwestycji od statusu meldunkowego, a tym samym nie doszło do domniemych przez skarżącego aktów dyskryminacji.

Na podstawie wyżej szczegółowo opisanych faktów dotyczących przedmiotowej skargi uznaje się skargę za niezasadną.

Ponadto informuję, że na podstawie art. 239 § 1 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) w przypadku gdy Skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – Rada Miejska w Miękini podtrzyma swoje poprzednie stanowisko z adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania Skarżącego.